



Januari

Verbaas je over Gods liefde

Gods vaderhart
is vol genade

Vaders zegen

*Moge de
HEER het
licht van
zijn gelaat
over u doen
schijnen en u
genadig zijn.*

Numeri 6:25c

Stel je voor dat God de Heer zich vandaag naar je toebuigt, zoals een vader naar zijn kind in de wieg.

En stel je voor dat onze hemelse Vader gaat glanzen van genoegten als Hij jou ziet.

En oogcontact met je maakt.

En uitspreekt wat Hij in jou ziet.

En bekendmaakt wat Hij, als eeuwige Vader, met jou voor heeft.

Zegen en bescherming. Genade en vrede. Hij zal er zijn – want Hij verbindt zijn naam aan jou. Zo klonk de zegen van de priesters over de kinderen van Israël (Num. 6:22-27). En zo klinkt de zegen uit de mond van onze hogepriester Jezus, die ons Vaders gedachten over zijn kinderen doorgeeft en door blijft geven.

‘Hij hief zijn handen op en zegende hen’ (Luc. 24:50b).

God de Vader wil jou dit jaar zegenen. Hoor en zie dan ook wat er van Gods gezicht naar jou toe straalt ...

‘Moge de HEER u zegenen en u beschermen,
moge de HEER zijn gelaat over u doen schijnen en u genadig zijn,
moge de HEER u zijn gelaat toewenden en u vrede geven’ (Num. 6:24-26).

Geen verwerping meer

Miljoenen mensen lijden dagelijks aan een speciale pijn, diep vanbinnen. Niet dat ze dat altijd laten merken. Ze lachen vriendelijk en doen net alsof alles goed gaat. Maar die pijn in hun hart!

We kennen die pijn allemaal. Je bent verwond en het ziet er niet naar uit dat je ooit zult genezen. Je hebt je er bij neergelegd dat je met die pijn moet leren leven. Het is de pijn van veroordeling die je voortdurend voelt. Je voelt je verworpen, omdat je op de een of andere manier nooit helemaal voldoet. Het beïnvloedt je omgang met anderen, met God, met jezelf. Je wordt erdoor geremd, je verliest je spontaniteit, de kracht en het vertrouwen om je dromen waar te maken.

'Iedereen heeft gezondigd en ontbeert de nabijheid van God' (Rom. 3:23).

Veroordeling maakt je tot een slachtoffer, ook al was het misschien je eigen schuld. Maar de Bijbel leert je dat je geen

slachtoffer hoeft te blijven. Luister! Er is in Jezus geen veroordeling meer. Het evangelie van genade rekent daar radicaal mee af.

'Dus wie in Christus Jezus zijn, worden niet meer veroordeeld' (Rom. 8:1).

We zouden die boodschap dagelijks moeten horen.

Als God je niet meer veroordeelt omdat je in Jezus bent, waarom zou je je dan nog verworpen voelen, of laten aanklagen door anderen? Je hoeft niet te blijven rondlopen met die last uit het verleden, of met die angst voor de toekomst.

Ontdek de kracht van het evangelie, die de neerwaartse spiraal van veroordeling omkeert in een hoopvolle toekomst, waarin je bent vrijgesproken en wordt bevestigd als Gods geliefde kind.

Zijn genade geneest je van de pijn van elke veroordeling!

*Weet dat ik je
zal genezen,
ik zal je
wonden helen
– spreekt de
HEER – ook
al noemt
men je
Verworpen.*

Jeremia 30:17

Jezus zegt: 'Ik veroordeel je niet'

'Ik veroordeel u ook niet. Ga naar huis, en zondig vanaf nu niet meer.'

Johannes 8:11

Een stoet mensen drijft een vrouw voor zich uit. 'Hoer! Hoer!' Ze drommen op het tempelplein om Jezus heen, die tot dan toe rustig had zitten onderwijzen, en duwen de vrouw voor Hem.

'Betragt op overspel. De wet zegt dat ze gestenigd moet worden. Wat zegt u?'

Jezus blijft zitten. Kijkt niet op. Schrijft wat in het zand waarmee de stenen vloer van de tempel bedekt is. Alsof Hij de omstanders wijst op de stenen platen van de wet en hen eraan wil herinneren wie daar met zijn vinger op schreef.

De wet leidt tot veroordeling. Je wordt afgerekend op je daden. De vrouw voelde zich toch al verworpen in haar zonde, maar nu staat er doodsangst in haar ogen te lezen.

'Wie van jullie zonder zonde is, laat die als eerste een steen naar haar werpen,' zegt Jezus. De omstanders druipen af, allemaal: van de oudste tot de jongste.

Dan kijkt Jezus de vrouw aan. 'Waar zijn ze?' vraagt Hij. 'Heeft niemand u veroordeeld?' 'Niemand heer,' zegt ze. 'Ik veroordeel u ook niet,' zegt Hij.

Heb je het goed gehoord? 'Ik veroordeel u ook niet.' Jezus is niet gekomen om te veroordelen. Hij wil de veroordeling juist wegnemen. Het oordeel bindt je aan de zonde: je bent reddeloos verloren, wat je ook probeert. Maar Jezus' vrijspraak doorbreekt de spiraal van zonde en veroordeling. Zijn genade geeft je de kracht om een nieuw leven te beginnen. Daar is het Hem om te doen.

Als het juk van de veroordeling is weggenomen, kan God je helpen om de zonde de rug toe te keren. Daarom zegt Jezus: 'Ga naar huis, en zondig vanaf nu niet meer' (Joh. 8:1-11).

Er is in Jezus geen veroordeling meer

*Dus wie in
Christus
Jezus zijn,
worden niet
meer
veroordeeld.*

Romeinen 8:1

Geen veroordeling meer! Als je nooit zondigt, is dit neutraal nieuws. Maar als je nog wel eens zondigt, is dit het beste nieuws dat je kunt horen!

Veroordeling betekent dat je schuldig wordt verklaard als je een overtreding begaat en ook de straf daarvoor moet ondergaan. Je hebt gefaald en bent afgewezen en dat voel je in al je vezels.

Maar schuld en straf zijn allebei verleden tijd wanneer je in Jezus bent. Je zondigt, maar God verklaart je niet schuldig en geeft je geen straf. Je wordt niet meer veroordeeld. Niet meer, staat er: nu niet, op dit moment niet en ook niet op elk moment dat nog komt. Dankzij Jezus. Geloof je dat?

Er zijn twee soorten mensen. Paulus beschrijft (in Rom. 5) hoe alle mensen in Adam in zonde leven. Vanaf het prille begin heeft het kwaad de menselijke natuur beheerst. Daarom leeft iedereen voortdurend onder veroordeling. Zelfs als je als een heilige zou leven, ontkom je niet aan schuld en straf. Dat weet iedereen, diep van binnen. Maar sinds Jezus kwam, is er ook een ander soort mens, die niet in Adam is, maar in Hem. En in Hem is er geen schuld en straf, geen veroordeling. Ben je je daarvan bewust?

‘God heeft zijn Zoon niet naar de wereld gestuurd om een oordeel over haar te vellen, maar om de wereld door hem te redden. Over wie in hem gelooft wordt geen oordeel uitgesproken’ (Joh. 3:17).

Geloof je in Jezus? Geloof je in alles wat Hij aan het kruis voor ons bereikt heeft? Dan leef je niet langer onder de veroordeling. God veroordeelt je niet meer, dus hoeft niemand je meer te veroordelen, en hoeft je ook jezelf niet meer te veroordelen. Als dit tot je doordringt, ontvang je een nieuw bewustzijn, dat vol is van Gods genade.

Welkom in het vaderhuis

Wie is God eigenlijk? Wat voor voorstelling maak je van Hem? Wat heb je van Hem meegekregen? Is Hij een veroordelende God, een vergevende God, of van allebei wat?

Voor veel mensen staat het vast dat ze vooral goed hun best voor Hem moeten doen, want anders ... Ja, wat anders?

De verloren zoon, de jongste zoon uit het verhaal van Jezus uit Lucas 15, ging terug naar het huis van zijn vader. Zijn motief was niet veel soeps: hij had honger. Vervolgens ontving hij wel vaders overvloedige genade.

De oudste zoon uit hetzelfde verhaal bleef buiten. Hij was de zoon die altijd goed zijn best gedaan had. Zijn motief was op het eerste gezicht lovenswaardig: hij had de gunst van de vader willen verdienen. Maar hij miste daarmee juist vaders overvloedige genade.

Het idee dat we eerst maar eens moeten bewijzen dat we Gods gunst hebben verdiend, staat zijn genade vierkant in de weg. Dat is problematisch, want daarvoor kan God niet als Vader schitteren.

'Wees niet ongerust, maar vertrouw op God en op mij. In het huis van mijn Vader zijn veel kamers.'

Johannes 14:1

God wil zijn genade als onverdiende gunst aan ons geven, als vrijgevege Vader aan zijn dierbare kinderen. Dat is de kern van het hele evangelie.

We mogen leven vanuit het evangelie van genade, zoals Paulus dat noemt in Handelingen 20:24. Dat is wat hij predikte, het fundament waar hij naar verwees als hij in zijn brieven de lezers opriep waardig te leven. Vanuit dat fundament leer je God pas kennen en liefhebben en eren.

Genade is het fundament van Gods huis (Rom. 5:2). Daarop richten de kinderen van de Vader hun leven in.

Genade is onverdiende gunst. Daarmee komen we thuis in het huis van de Vader, dat huis met zoveel kamers, door Jezus zelf klaargemaakt. Ben jij al thuis in die genade?

Hartelijk welkom!

Verbaas je over Gods vaderhart

*'Hij rende op
zijn zoon af,
viel hem om
de hals en
kuste hem.'*

Lucas 15:20b

Wie is God? Je kunt je nooit genoeg verdiepen in Gods vaderhart. Kijk naar wat Jezus ons daarover vertelt ...

Er is een jongste zoon die z'n erfenis opeist. Normaal zou hij die krijgen bij het overlijden van z'n vader. Maar die houdt hij nu al voor dood. Hij wil weg. Zijn vader geeft hem zijn deel. De jongen keert zijn vader de rug toe. Maar die blijft naar hem uitkijken.

Het zoontje verknalt alles wat hij heeft. Hij komt berooid bij de varkens terecht. Bij onreine dieren: lekker ben je! De jongen kan z'n vader alleen nog maar onder ogen komen door zich aan hem als knecht te verkopen. Als slaaf. Hij is geen zoon meer, hij zal alles moeten terugbetalen. Dat denkt-ie tenminste.

Daar gaat hij. En kijk: zijn vader rent hem al tegemoet. (Kinderen rennen, vaders toch niet? Deze vader wel.) Hij omhelst zijn zoon. Kust hem. Legt hem het zwijgen op als hij excuses wil maken en over zijn plannetje wil beginnen om als een knecht zijn schuld af te betalen.

Niks geen schuld. Geen veroordeling ook. Hij is zijn zoon, geen knecht. Hij was als dood, maar is weer terug – levend en wel.

En zo vieren ze feest. Vader en zoon. Het feest van genade.

Genade! De vader leest zijn jongste zoon niet de les. Maakt hem geen verwijten. Wijst hem niet op zijn fouten. Veroordeelt hem niet. De zoon weet wel dat hij fout zit. Maar wat hij niet wist, is dat genade onverdiende gunst betekent. En dat het hart van zijn vader daar vol van is.

Weet jij dat?

Gods genade leidt tot bekering

Hoe reageer jij op die spontane actie van de Vader, die jou wil vergeven, omarmen en kussen, om je alles te kunnen geven wat Hij in huis heeft?

De oudste broer hoort van zijn vaders reactie op de thuiskomst van zijn jongste broer. Maar hij heeft zijn oordeel al klaar. Dat broertje van hem is een nietsnut, een viespeuk, een loser. Heel anders dan hij. Hij heeft altijd zijn best gedaan: daarom heeft hij recht op respect en op zijn vaders bezit. Zijn vader vergist zich door een feestje te beginnen voor die lapzwans.

Maar de vader vergist zich niet. Hij beoordeelt zijn kinderen anders. Je kunt zijn waardering niet verdienen door goed je best te doen. Hoe wel? De oudste zoon kan er volop over beschikken, als hij die twee woorden aanvaardt waarmee zijn vader hem aanspreekt.

‘Mijn jongen.’

Omdat de vader de jongste zoon omarmt en kust, kan die weer zijn jongen zijn. Maar kan die oudste dat ook zijn?

De oudste probeert alles onder controle te houden. Hij is zijn eigen baas. Rechtvaardigt zichzelf. Hoe kan de genade van de vader hem dan nog bereiken?

De jongste komt met lege handen. De vader kan hem zijn vaderhart tonen. De kus van de vader brengt de jongste tot bekering. Maar de oudste?

God komt met zijn genade bij alle mensen. Bij jongste en oudste zonen. Zo is Hij. Hij toont ons daarmee zijn onvoorwaardelijke liefde.

Daar geven we ons aan over. Of niet.

‘Zijn vader zei tegen hem: “Mijn jongen!”

Lucas 15:31a

Tip – Denk niet aan je natuurlijke vader als je aan God de Vader denkt: God is je eeuwige Vader.

*'Hij was
verloren en
is terug-
gevonden.'*

Lucas 15:32b

In Vaders armen gesloten

Er is een jongste zoon die wegloopt, maar weer in de armen van de vader gesloten wordt.

Er is een oudste zoon die ogenschijnlijk blijft, maar nooit terechtkomt in de armen van de vader.

Wat een contrast, als je bedenkt dat het hier over God en zijn kinderen gaat. Jezus noemt God onze Vader. Altijd heeft Hij het over de Vader. En Hij schetst een beeld van de Vader dat totaal anders is dan de meeste vaders die wij kennen. Naast zijn macht en majesteit is deze Vader vol van onvoorwaardelijke liefde, die helemaal van zijn kant komt.

Jezus maakt met beide broers duidelijk wat zonde betekent. Allebei willen ze status en macht en allebei willen ze onafhankelijk zijn van hun vader. Herkenbaar of niet?

Jezus laat ook zien dat de zonde ons failliet maakt. De jongste zoon is zo slecht dat hij in een varkensstal terechtkomt.

De oudste zoon is zo goed dat hij zich onmogelijk kan verenigen met zijn vader en zijn broer. Ze zijn allebei even zondig. Geef maar toe dat wij niet veel anders zijn.

Jezus brengt aan het licht waar ons probleem zit. We willen allemaal de gunst van God verdienen. De jongste zoon wil het goedmaken door als knecht voor zijn vader te gaan werken. De oudste zoon was altijd al een perfecte knecht. Maar de vader wil helemaal geen knechten. Hij wil ze dan ook niet geven wat ze verdienen. Hij geeft veel meer, omdat ze zijn kinderen zijn.

Genade betekent onverdiende gunst. Dat heeft God de Vader op zijn hart voor zijn kinderen. Pas als je zo eenvoudig wordt dat je je niet langer op je eigen verdienste beroept, kan Vaders genade gaan stromen.

Pas als je weet dat je verloren bent zonder de Vader.